

متن پرسش

درود بر جناب طاهرزاده: با توجه به اینکه دست ما از معرفت به ذات خدا کوتاه است و ماییم و جلوه های حق مطلبی را در تفسیر حمد مرحوم امام دیدم که فرمودند: «خدای تبارک و تعالی ... اجل از این است که ما حتی جلوه اش را هم (بتوانیم) بفهمیم چه طوری است. حتی جلوه اش هم مجهول است.» بنابراین اگر دست ما از معرفت به ذات و جلوه های آن کوتاه است و در عالم هم به جز ذات و جلوه های حضرت حق چیزی موجود نیست پس به نظر می رسد باید به شکاکیت پناه برد به نظر می رسد اینجاست که عرفان و سوفسطایی گری به هم می پیوندند.

متن پاسخ

سمه تعالی: سلام علیکم: با توجه به سخنان حضرت امام در حدیث دوازدهم «چهل حدیث» که می‌فرماید: «افضل العباده اِدمان التفکر فی الله و فی آلائه» باید منظور حضرت امام را این طور فهمید که به کنه درک تجلیات نمی‌توان رسید، اما «آن قدر هست که بانک جرسی می‌آید» که این خود، راه گشوده‌ای به سوی حضرت حق است. موفق باشید